

LOKALIZAČNÍ FAKTORY – GENEZE,
VÝVOJOVÉ ETAPY A SOUČASNÝ
VÝZNAM

ZE0116 GEOGRAFIE VÝROBNÍ SFÉRY

LOKALIZAČNÍ FAKTOR

- V regionálně ekonomickém pojetí představuje lokalizační faktor **výhodu úspory nákladů**, které dosáhneme tím, že danou aktivitu lokalizujeme právě na určitém místě a ne jinde
- Z územně-technického hlediska – místní **lokalizační podmínky** – požadavek, aby v daném místě byly v dostatečném rozsahu určité podmínky k dispozici
- **Lokalizační zdroje** – nabídka pro zhodnocení dosud nevyužívaných nebo potenciálně využitelných místních přírodních, dopravních, aglomeračních či sociálních zdrojů
- Lokalizační faktory nepůsobí selektivně, mnohé jsou vzájemně podmíněné, jiné se vylučují, význam jednotlivých faktorů je proměnlivý v čase
- V případě zachování průmyslových kapacit při zániku nebo změně lokalizačních faktorů hovoříme o geografické setrvačnosti (tzv. **geografické inercii**)

VÝVOJ LOKALIZAČNÍCH TEÓRIÍ

- Prostorové rozmístění výroby jako jedna z podmínek a zároveň faktor ekonomického rozvoje bylo historicky přehlíženo
- Problematika územního rozvoje byla rozvíjena jen okrajově při zkoumání takových ekonomických kategorií jako pozemková renta, zaměstnanost, mezinárodní obchod (15. stol. - první škola politické ekonomie – merkantilisté – problematiky mezinárodního obchodu na problém vzdálenosti jako ekonomického činitele)
- 18. stol. – Ricardo - pozemková renta a ceny pozemků jednak na úrodnosti pozemků a jednak na jejich poloze
- Lokalizační teorie vycházejí z mikroekonomického přístupu k problematice umístění ekonomické aktivity. Vznikaly vlastně z podnětu kapitalistických vlastníků hledajících nejvýhodnější umístění své firmy. Jejich smyslem je optimalizovat polohu jednotlivého podniku

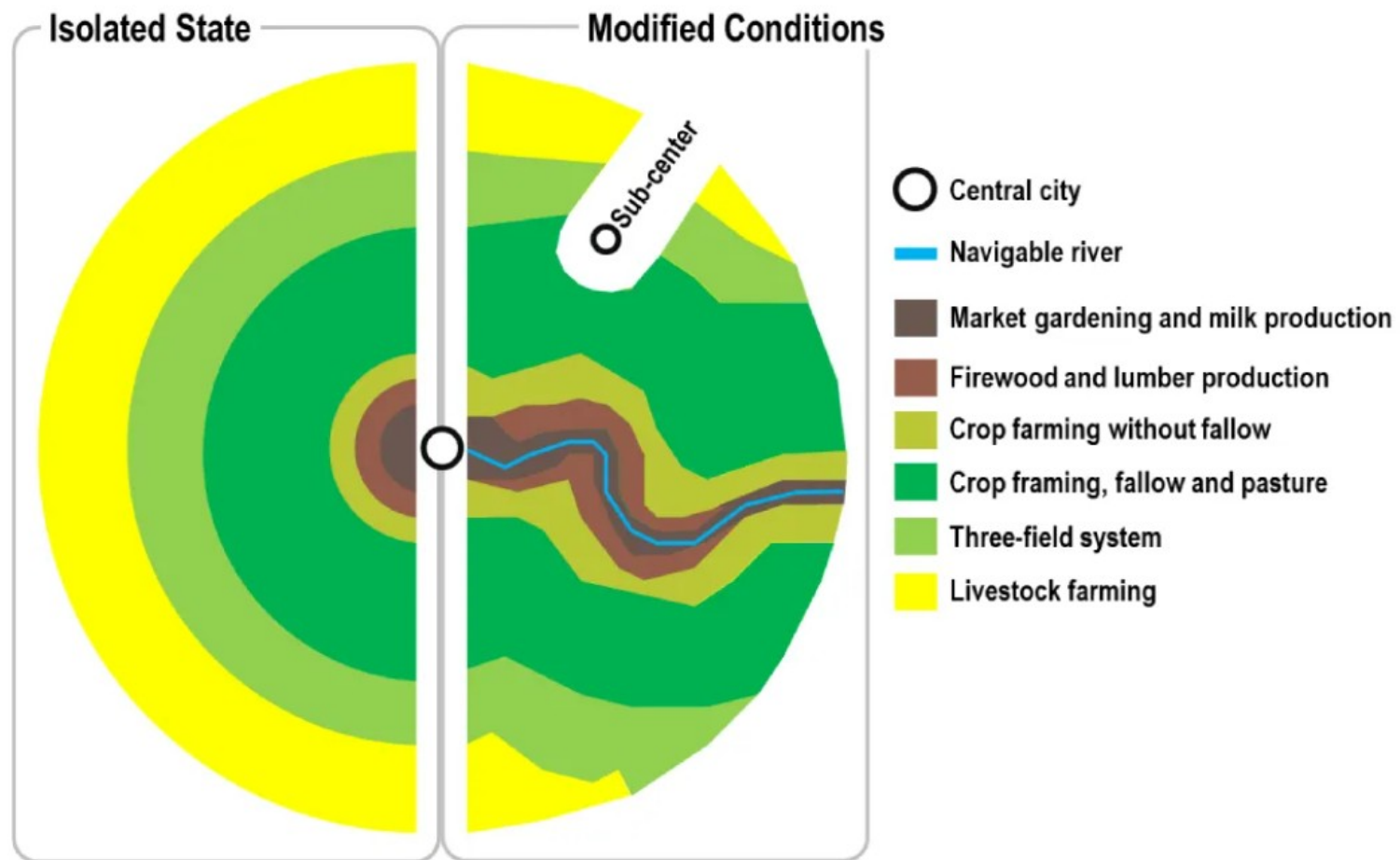
VÝVOJ LOKALIZAČNÍCH TEÓRIÍ

- 19. a poč. 20. stol. – speciální teorie lokalizace zaměřené na jednotlivá odvětví - nejprve v zemědělství (J. H. von Thünen), později v průmyslu (A. Weber)
- 30. léta
 - snaha o zpracování obecné teorie lokalizace vysvětlující lokalizaci hospodářské jednotky bez ohledu na odvětví (A. Predöhl)
 - dochází k prudkému rozvoji výrobních sil a státním zásahům do ekonomiky a začíná se projevovat snaha vysvětlit celkové uspořádání ekonomiky v prostoru => formulování podmínek všeobecné rovnováhy v prostoru (A. Lösch)
- Období po druhé světové válce:
 - druhá etapa v rozvoji prostorových teorií
 - Zájem o rozvoj těchto teorií je motivován hospodářskými, politickými a sociálními problémy ve vyspělých zemích.
 - V 50. a 60. letech se zformovaly v podstatě 2 školy: americká (W. Isard) a francouzská (F. Perroux)

SPECIÁLNÍ LOKALIZAČNÍ TEORIE

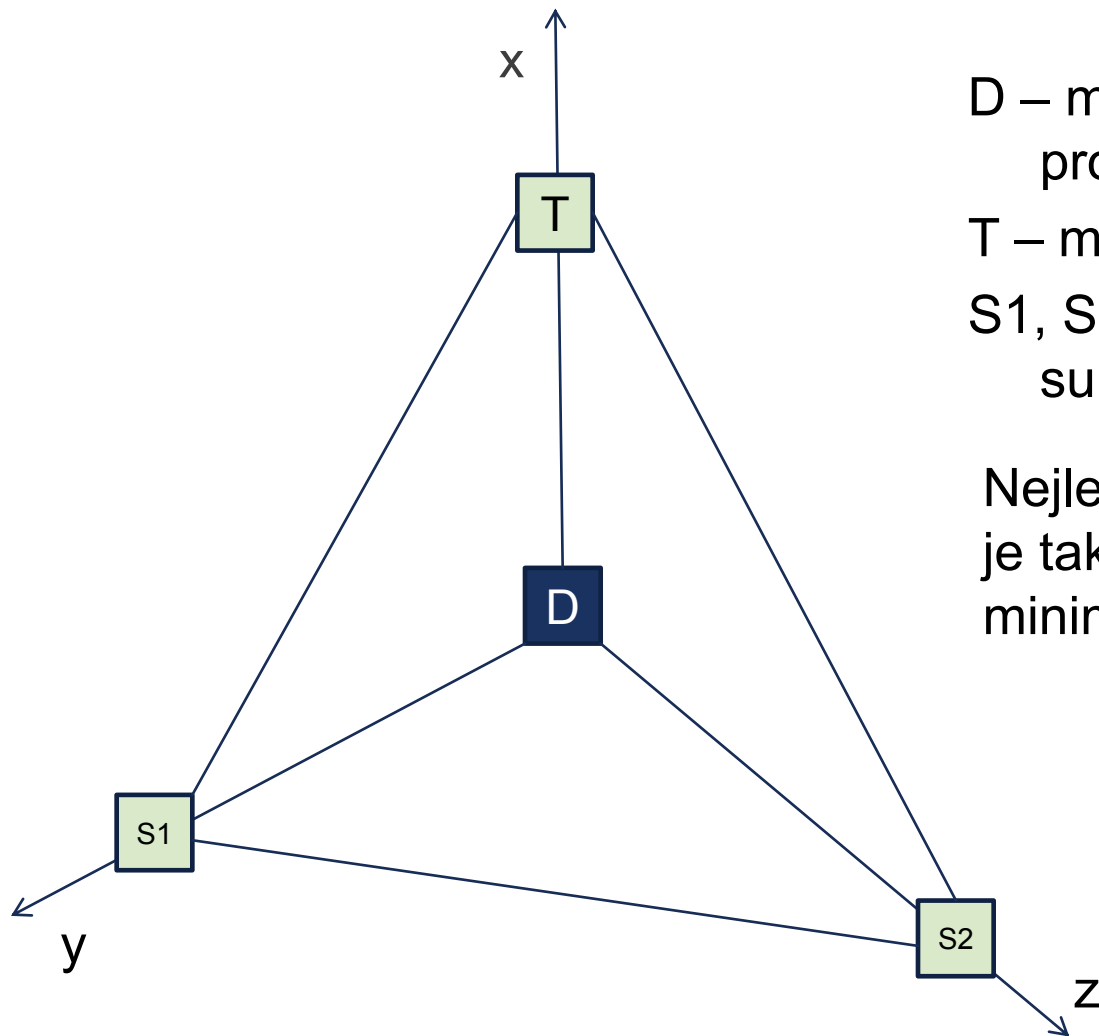
- Lokalizace zemědělské výroby – **Johann Heinrich von Thünen** – isolated state
- Lokalizace průmyslu
 - Řešení problému vynuceno ve 2. pol. 19. stol. rozvojem průmyslu
 - Především v Německu byla této problematice věnována pozornost
- **Alfred Weber (1909)**
 - Nejlepší umístění podniku je takové, u kterého jsou minimalizovány náklady
 - Převážně náklady doplnil náklady na pracovní sílu, další faktor – aglomerační výhody
 - Převážně materiály dělí na ubikvitní (ty suroviny nebo zdroje, které jsou v území rozmístěny rovnoměrně v dostatečném množství a v požadované kvalitě a za stejnou cenu) a lokalizované (všudypřítomné suroviny, některé jsou dostupné jen v omezené míře)
 - Definuje materiálový index – množství vstupních surovin připadajících na 1 tunu výrobku, zahrnutý nikoli všechny potřebné suroviny ale jen ty, které je nutno dopravovat

LOKALIZACE ZEMĚDĚLSKÝCH ČINNOSTÍ PODLE VON THÜNENA

Von Thunen's Regional Land Use Model

WEBERŮV LOKALIZAČNÍ TROJÚHELNÍK

D – místo lokalizace
provozu

T – místo trhu (spotřeby)

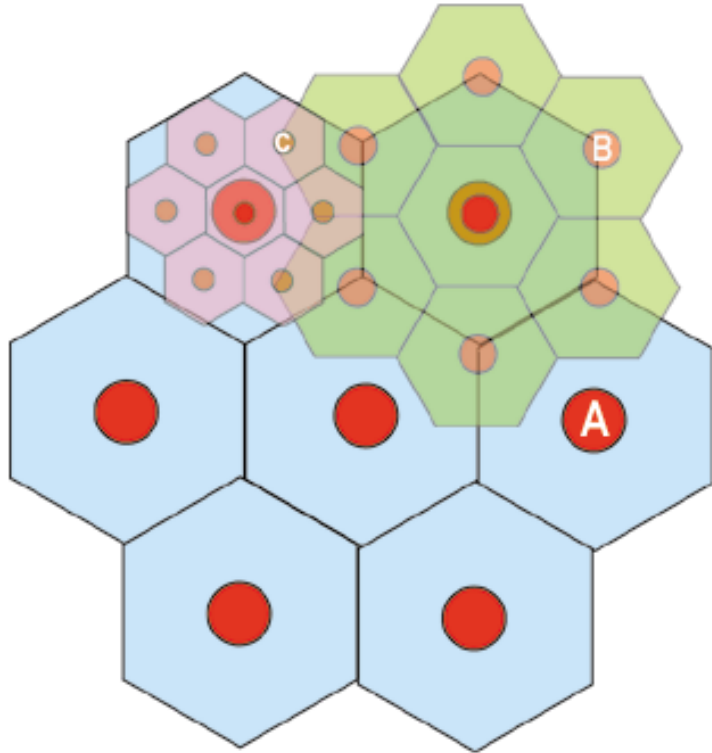
S1, S2 – místa zdrojů
surovin

Nejlepší umístění podniku
je takové, u kterého jsou
minimalizovány náklady

TEORIE LOKALIZACE VŠEOBECNÉ

- Ve 20. a 30. letech se objevují nové lokalizační teorie pro které je charakteristické:
 - zvýšení obecnosti – vyjádření vlivu vzdálenosti na libovolné odvětví
 - **snaha o integraci s ekonomickou teorií**
- **A. Predöhl**
 - Substituční princip výrobních faktorů (dopravních, nákladů na pracovní sílu...)
 - Firma při hledání optimálních nákladů substituuje jeden výrobní faktor druhým, pokud tím dosáhne snížení nákladů
- **T. Palander**
 - Analyzuje optimum výrobní firmy z hlediska minimálních nákladů a z hlediska maximálního zisku jako jednoznačného cíle každé firmy

TEORIE PROSTOROVÉHO USPOŘÁDÁNÍ

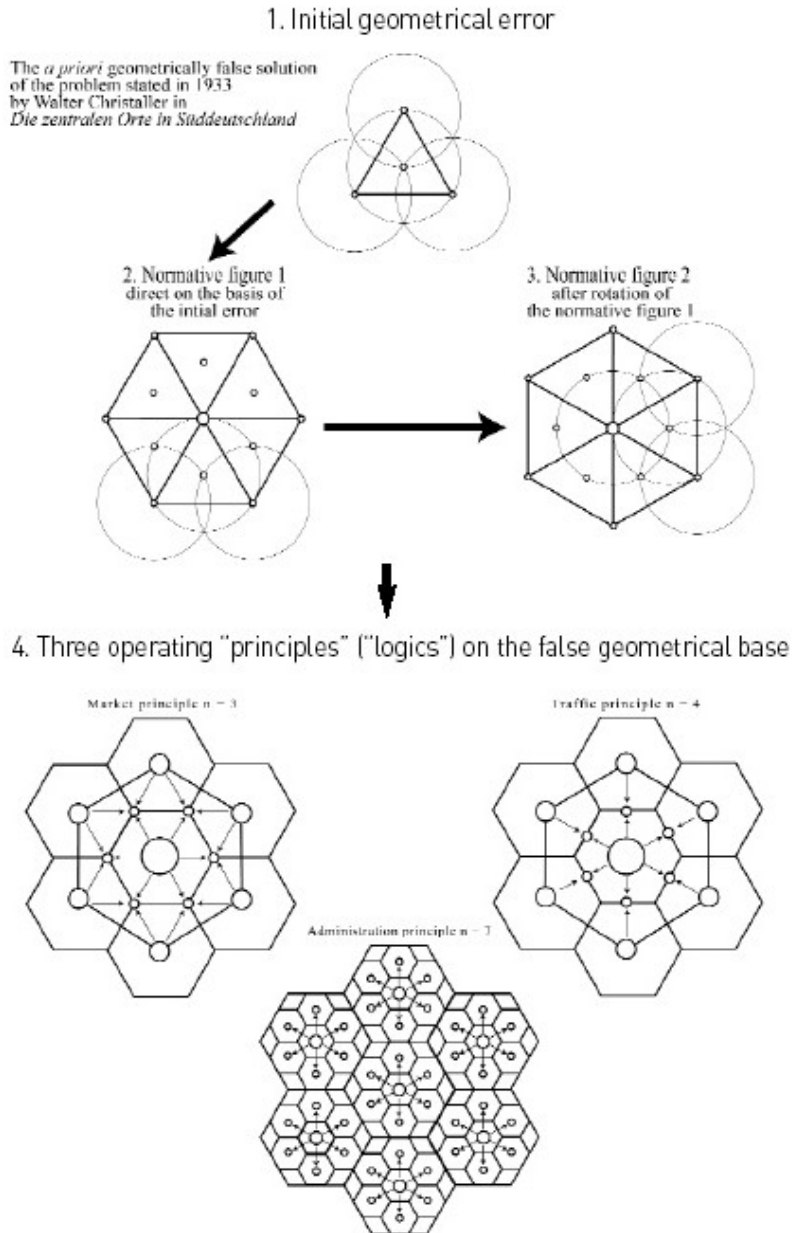

- Rozvoj výrobních sil a nezbytnost státních zásahů do ekonomiky se odrazily ve vývoji všeobecné ekonomické teorie. Ve 30. letech začala významné místo zaujímat teorie monopolistické konkurence.
- Umístění firmy se vysvětlovalo kritériem maximálního zisku. Jelikož tento cíl mají všechny firmy vede to k určitému uspořádání hospodářské činnosti v daném prostoru. Vysvětlit rozložení ekonomických aktivit se pokusil **W. Christaller** teorií centrálních míst a po něm **A. Lösch** teorie tržních zón.

TEORIE PROSTOROVÉHO USPOŘÁDÁNÍ

- Oba přístupy jsou založeny na těchto předpokladech:
 - ▣ Existuje homogenní plochy s pravidelnou distribucí a kvalitou zemědělských podmínek a přírodních zdrojů
 - ▣ Ve všech částech těchto ploch je hustota obyvatelstva stejná – tedy je stejná i volba zákazníků a nemění se ani technika výroby
 - ▣ Náklady na transport a hospodárnost se liší produkt od produktu
 - ▣ U každého výrobku existuje specifická poptávková funkce
 - ▣ Předpokládá se, že všichni výrobci se chovají racionálně
- Nedostatkem obou uvedených modelů je, že jejich výsledky závisí na těžko splnitelném předpokladu rovnoměrného rozdělení zdrojů. Též náklady na transport se považují za stejné ve všech směrech. Nevýhodou modelů je i jejich statické pojetí.

TEORIE PROSTOROVÉHO USPOŘÁDÁNÍ

- **A. Lösch** (Die räumliche Ordnung der Wirtschaft)
 - Rozpracoval Christallerovu teorii a aplikoval ji na rozmístění průmyslu
 - Přichází s konceptem vzájemné interakce firmy a jejího prostředí
 - Dojde-li k lokalizaci firmy v určitém prostředí, pak tento podnik zpětně působí na okolní prostředí (okolní podniky)
 - Z tohoto působení vyplývá celkové uspořádání ekonomických činností – „ekonomická krajina“

POVÁLEČNÝ VÝVOJ PROSTOROVÝCH TEORIÍ

- **W. Isard** – americká prostorová škola
 - ▣ Navázal na práce Webera a Lösche
 - ▣ Používá lokalizační faktor dopravních nákladů (dopravní vstup definuje jako pohyb jednotky hmotnosti na jednotku vzdálenosti) a lokalizační trojúhelník
 - ▣ Analýzu lokalizace začíná řešením rovnovážného stavu firmy z hlediska dopravní orientace, potom z hlediska orientace na pracovní síly – případně i orientace na další faktory – energie, voda, apod. Vychází z předpokladů, že firma se má umístit v prostředí, na které nemá zatím žádný vliv. V této počáteční fázi předpokládá, že trh je koncentrován do jednoho bodu, výrobní faktory jsou k dispozici, dopravní náklady jsou úměrné váze a vzdálenosti.
 - ▣ Místem minimálních dopravních nákladů bývá obvykle jeden z vrcholů lokalizačního trojúhelníka a nikoli bod uvnitř trojúhelníka, jak předpokládal W. Laundhart

FRANCOUZSKÁ ŠKOLA PROSTOROVÝCH EKONOMŮ

□ Francois Perroux – teorie polu rustu

□ 2 základní koncepce:

□ 1) vzájemná provázanost a závislost průmyslu a jeho jednotlivých odvětví a přirozený vývoj klíčových odvětví a průmyslových komplexů

□ 2) teorie založená na inovačních procesech

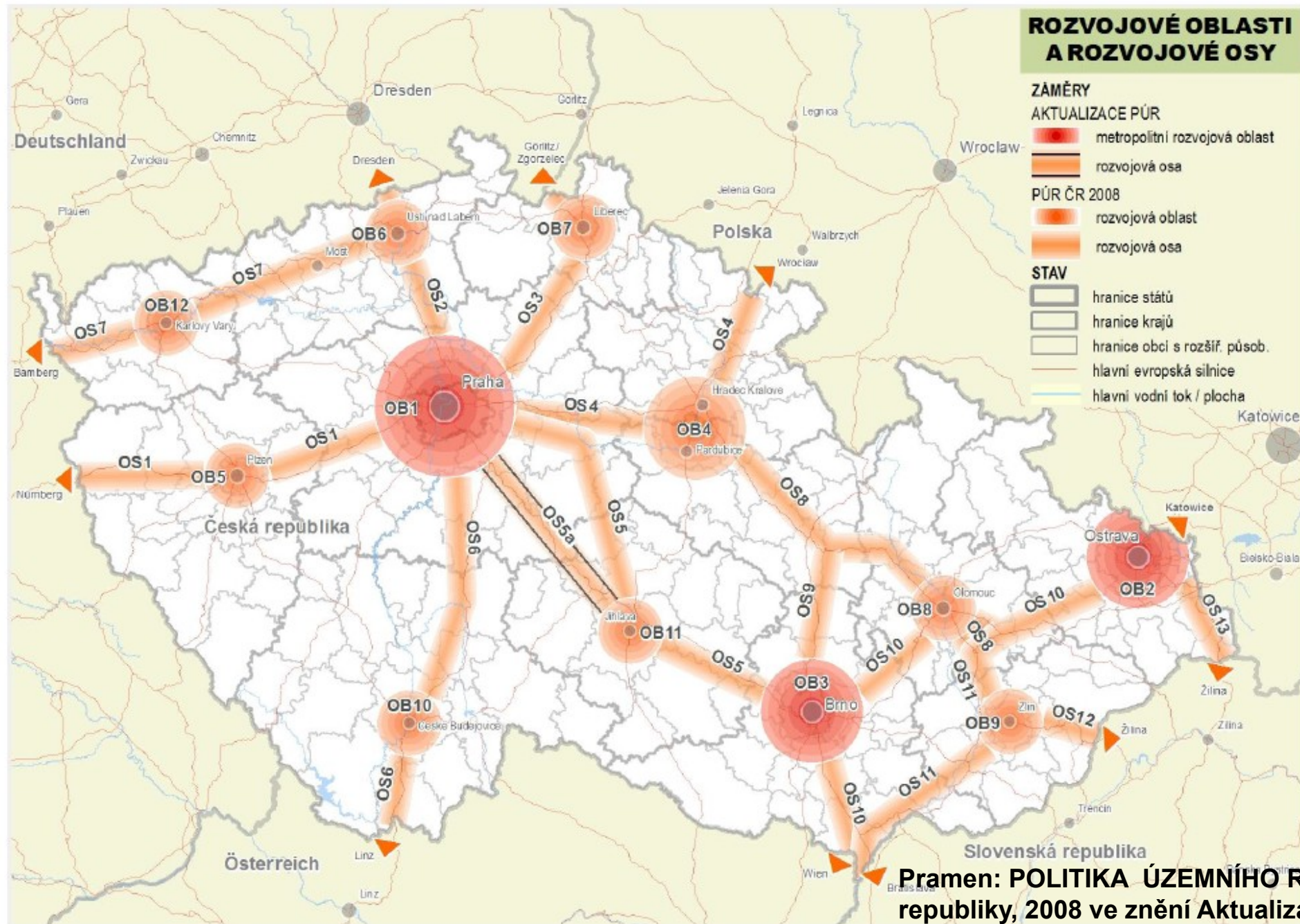
□ => hospodářský růst světa probíhá pod vlivem působení dominujících ekonomik několika málo zemí na ostatní země => východiskem teorie pólů je poznatek, že růst se neprojevuje všude naráz ale jen v určitých místech => hnací a hnaná odvětví a póly rozvoje

□ Póly rozvoje – takové jednotky, které rozsahem své produkce převyšují výrobu ostatních firem v okolí, mají schopnost vykonávat tlak na své okolí a povahou svých činností jsou předurčené sehrávat vedoucí roli v ekonomice regionu; Póly růstu vyvolávají v oblasti své působnosti toky zboží a služeb. Při hlavních pólech vzniká řada pólů vedlejších a odvozených a jednotlivé činnosti se polarizují.

□ Hnací odvětví – nemůže existovat sama o sobě, ale v dané lokalitě se vytváří „průmyslový komplex“ pro určitou skupinu činností – a to nejen produkce ale i marketing, výzkum, apod.

□ **J. Boudeville** – rozšíření Perrouxovy teorie v 60. letech - **teorie růstových center a růstových os** (osa rozvoje – veškerá pomocná infrastrukturu zejména pro pohyb zboží – přístav, letiště, univerzita...)

Schéma 2 Rozvojové oblasti a rozvojové osy

KLASTRY

- 80. léta – G. Becattini – „**koncept průmyslových okrsků**“ = územní koncentrace firem, v drtivé většině malé a střední velikosti, které vyrábí zboží nebo poskytují služby funkčně spojené s hlavní výrobní aktivitou
- 90. léta – **teorie clusteru – Michael A. Porter**
 - Klastry jsou geografická soustředění vzájemně provázených firem, specializovaných dodavatelů, poskytovatelů služeb, firem v příbuzných odvětvích a přidružených institucí, jako jsou univerzity, agentury, a obchodních asociací různých směrů, které soutěží, ale také spolupracují

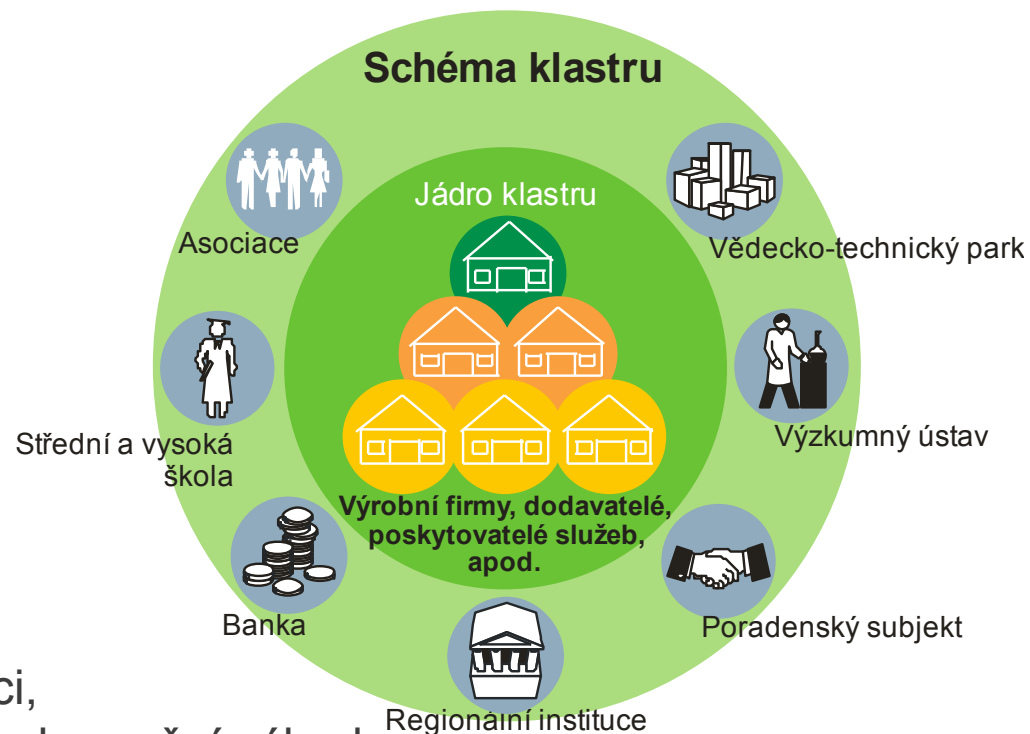
KLASTRY

- **Co může klastr:**

- zlepšit výsledky společností do nich zapojených,
- zvýšit počet inovací,
- iniciovat vznik nových firem,
- zvýšit export,
- přilákat atraktivní investice,
- podpořit výzkumnou základnu,
- podpořit rozvoj kraje...

- **Přínosy pro firmy:**

- poskytují úspory z rozsahu a snižují náklady,
- snižují omezení menších firem a zvyšují specializaci,
- zvyšují místní konkurenci a rivalitu a tím globální konkurenční výhodu,
- zvyšují rychlost přenosu informací a technologií,
- zvyšují moc a hlas menších firem, podněcují vládu k investicím do specializované infrastruktury,
- umožňují efektivní propojení a partnerství,...

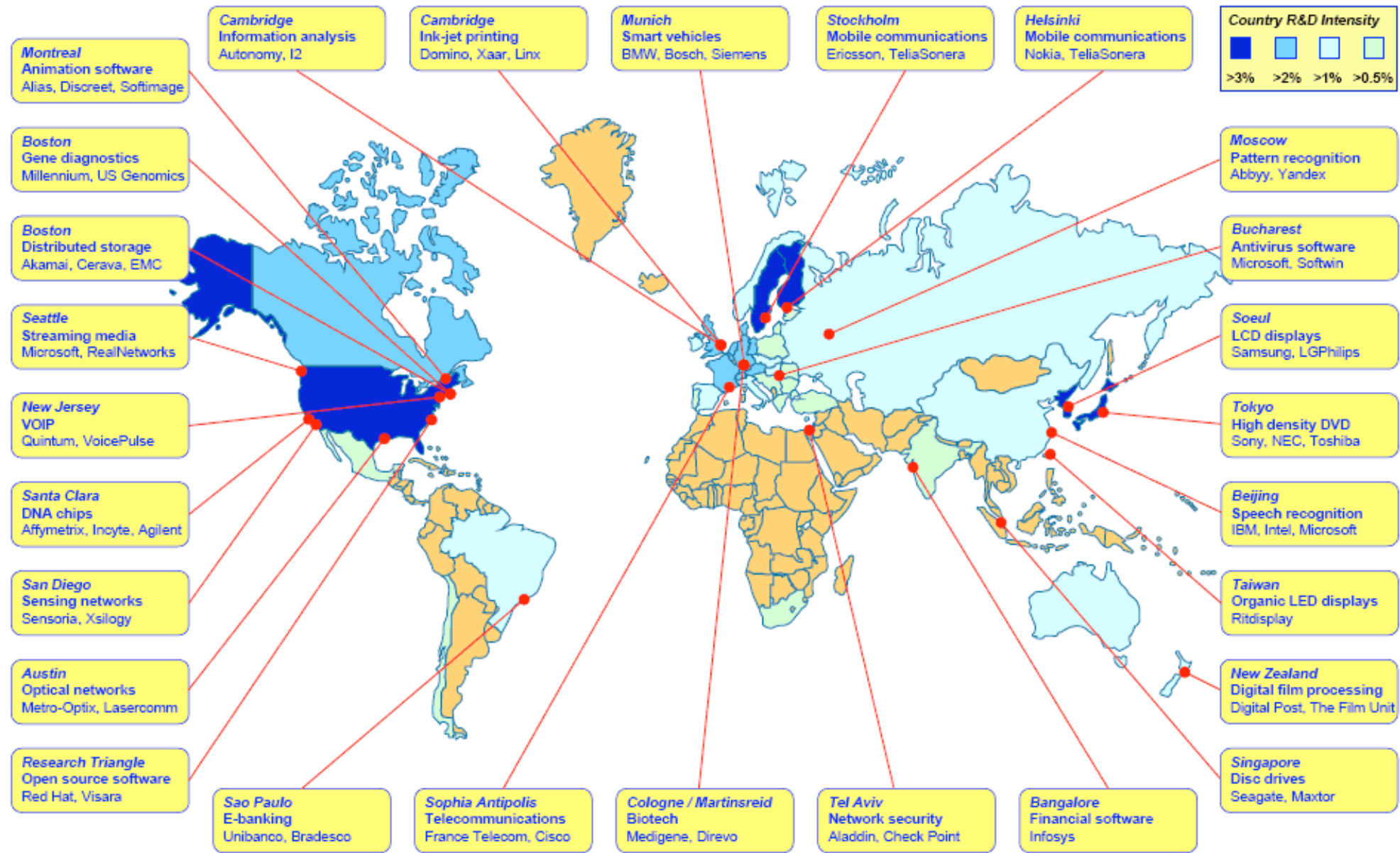
2021: <https://www.nca.cz/mapa-klastru-v-cr/>

KLASTRY V ČR

<http://www.czechinvest.org/podporene-klastry-v-cr>

Global innovation clusters, core technologies and key companies

1. období lokalizačních teorií:

- etapa speciálních lokalizačních teorií - Thunen (1826), Roscher (1865), Schäffle (1873), Launhardt (1873), A. Weber (1909)
- etapa všeobecných lokalizačních teorií - Engländer (1925), Predohl (1925), Palander (1935), Losch (1940), Hoover (1948) - přechod k následujícímu období
- nově Greenhut (1956), M. Weber (1972)

minimalizace
nákladů

2. období teorií prostorového uspořádání:

- americká škola - Isard (1956)
- francouzská škola - Perroux (1961), Davin (1964), Boudeville (1966)
nově Buckley, Artisien (1988)
- sovětská škola - Kolossovskij (1947), Probst (1962), Bandman (1980)

maximalizace
zisku

3. období teorií regionálního rozvoje:

- vycházejících z makroekonomických teorií
 - neoklasických - Solow (1956), Hirschman (1958), Borts, Stein (1964)
 - keynesiánských - Keynes (1960 ?)
 - neoliberálních - Friedmann (1966)
 - strukturalistických (neoinstitucionální)
 - neomarxistické - Harvey (1982), Massej (1984), Smith (1984)
 - nemarxistické - Emmanuel (1972), Vernon, Markussen, Sazer (1995)
- ovlivněných neekonomickými teoriemi (poststrukturalistické)
 - vliv social. a psych. faktorů - Myrdall (1957), Christholm (1985), Lucas (1988), Romer (vzdělanost, zručnost, přístup k technologickým inovacím)

s předpokládanými
významnými zásahy státu

s předpokládanými
vnitřními faktory

DĚLENÍ LOKALIZAČNÍCH FAKTORŮ

- Z hlediska prostorového:
 - ▣ Makrolokalizační – větší prostorový rozsah – klimatické podmínky, sídelní struktura, apod.
 - ▣ Mikrolokalizační – v souvislosti s konkrétní lokalitou – suroviny, infrastruktura apod.
- Z hlediska změny dynamiky vlivu:
 - ▣ S klesajícím významem – klima, suroviny, dopravní náklady...
 - ▣ S nezměněným významem – voda, infrastruktura, kapitál...
 - ▣ S rostoucím významem – informace, ŽP...
- Z hlediska věcného charakteru:
 - ▣ Přírodní – klima, voda, reliéf, suroviny
 - ▣ Socioekonomické – cena, poptávka, výrobní náklady, infrastruktura, doprava...
 - ▣ Ostatní – ŽP, politické zájmy...

PŘÍRODNÍ LOKALIZAČNÍ FAKTORY

- Výskyt komplexu surovin dostupných v daném regionu formuje jeho prostorovou strukturu a má velký vliv na rozvoj
- Struktura vytvořená v období rozvoj těžby obvykle získá nový charakter v pozdějších obdobích (nové impulsy rozvoje)

- Se zkvalitněním dopravy – pokles významu jako lokalizačního faktoru
- **Voda**
 - ▣ Při lokalizaci analýza z hlediska kvantity a kvality
 - ▣ Řada výrobních oborů spotřebovává velké objemy vody
 - ▣ Největší spotřeba – chemický průmysl, rafinace ropy, energetický průmysl, hutnictví železa a barevných kovů, průmysl papíru a celulózy
 - ▣ Na kvalitu vody náročné – potravinářský průmysl

PŘÍRODNÍ LOKALIZAČNÍ FAKTORY

□ Klima

- Faktor lokalizace s klesajícím významem, možnost klimatizace
- Vliv na kvalitu produkce – při výrobě fotografických materiálů, zpracování vlny
- Kvalita ovzduší důležitá pro farmaceutický a kosmetický průmysl

□ Suroviny

- Význam surovin typický v období počátků rozvoje průmyslu – první manufaktury a továrny vznikaly v oblastech s dostatečným výskytem surovin (dřevo, uhlí, železná ruda, sklářské písky, oblasti chovu ovcí, pěstování lnu, obilovin...)
- Výskyt uhlí a železné rudy – formování starých průmyslových oblastí (střední Anglie, Porúří, Horní Slezsko, oblast Velkých jezer, Lotrinsko) i nových průmyslových oblastí (SV Indie, Minas Gerais v Brazílii, Transvaal v JAR, východní Čína apod.)
- Geochemické uzly – zóny se zvýšeným procesem mineralizace s zvýšeným výskytem nerostných surovin (severoamerický, středoamerický, jihoamerický, tichooceánský, jihoafrický, středoafriický, západostředomořský...)
- Neobnovitelné (minerální, nerostné) x obnovitelné (biomasa)

PŘÍRODNÍ LOKALIZAČNÍ FAKTORY

□ Minerální suroviny

- ▣ Rudné (zpracovatelné na kovy – železná ruda, rudy barevných a drahých kovů)
- ▣ Energetické (ropa, zemní plyn, uhlí, uran...)
- ▣ Chemické (fosfáty, nitráty, ropa, draselné soli...)
- ▣ Stavební (stavební kámen – žula, pískovec; vápenec, jíly, písky, štěrky...)
- ▣ Ostatní (sklářské písky...)

□ Biomasa

- ▣ Souhrn látek tvořících těla organismů – rostlin i živočichů
- ▣ Využitelná pro energetické účely – biopalivo

SOCIOEKONOMICKÉ LOKALIZAČNÍ FAKTORY

□ Energie

- ▣ Průmysl má největší spotřebu energie ze všech hospodářských odvětví, některé obory – energeticky náročné (hutnictví železa, bar. kovů, chemický p., výroba skla)
- Tendence ve spotřebě energie:
 - ▣ Růst celkové spotřeby energie
 - ▣ Strukturální změny ve využívání energetických zdrojů (dřevo – uhlí – ropa, zemní plyn – jaderná energetika – alternativní zdroje)
 - ▣ Nerovnoměrnost rozmístění zásob a spotřeby (exportní oblast – Perský záliv (ropa), Austrálie (uhlí, uran), Kanada (uran)... x oblasti deficitu – dovozci – Z Evropa, USA, Japonsko)
 - ▣ Intenzifikace využívání energetických zdrojů – snižování energetické náročnosti po ropné krizi, racionálnější využívání
 - ▣ Zavádění alternativních zdrojů energie – vodní, geotermální, větrná, sluneční, přílivová energie, biomasa...

SOCIOEKONOMICKÉ LOKALIZAČNÍ FAKTORY

■ Doprava

- Jeden z prvních lokalizačních faktorů, význam však klesá
 - Náklady na dopravu závisí na vzdálenosti, druhu přepravy, množství a druhu přepravovaného materiálu
 - Stálé (fixní) náklady – čím větší vzdálenost, tím menší náklady na přepravu jednotkového množství
 - Nestálé (provozní) náklady – závislé na vzdálenosti, diferencované podle jednotlivých druhů dopravy
-
- Lokalizační implikace prostorové diferenciaci dop. nákladů:
 - A) Průmyslová výroba může být vázaná na oblast odbytu – velká hmotnost a objem (např. výroba nápojů) nebo rychle se kazící produkty (pekárny)
 - B) Na oblast s jinou lokalizační výhodou (výskyt surovin) – objem zpracovávaných surovin – hutnictví, cukrovarnictví
 - C) Lokalizace v přechodné oblasti – významné dopravní uzly, např. přístavy – petrochemie, zpracování ryb

SOCIOEKONOMICKÉ LOKALIZAČNÍ FAKTORY

■ Pracovní síla

- Kvantita pracovní síly
- Kvalita pracovní síly
- Náklady na pracovní sílu
- Kvalifikovaná x nekvalifikovaná pracovní síla (montáž x hi-tech)

■ Infrastruktura

- Soubor technických a stavebních zařízení, která jsou potřebná pro technické zabezpečení výroby
- Investice do území, která vytváří podmínky pro jeho rozvoj
- Technická infrastruktura – dopravní síť a dopravní zařízení, (dopravní infrastruktura), energetická síť a zařízení (energetická infrastruktura), informační síť a zařízení (informační infrastruktura)
- Sociální infrastruktura – soubor zařízení, které poskytuje služby pracovníkům resp. obyvatelstvu (školy, zdrav. , sport. a kult. zařízení)

SOCIOEKONOMICKÉ LOKALIZAČNÍ FAKTORY

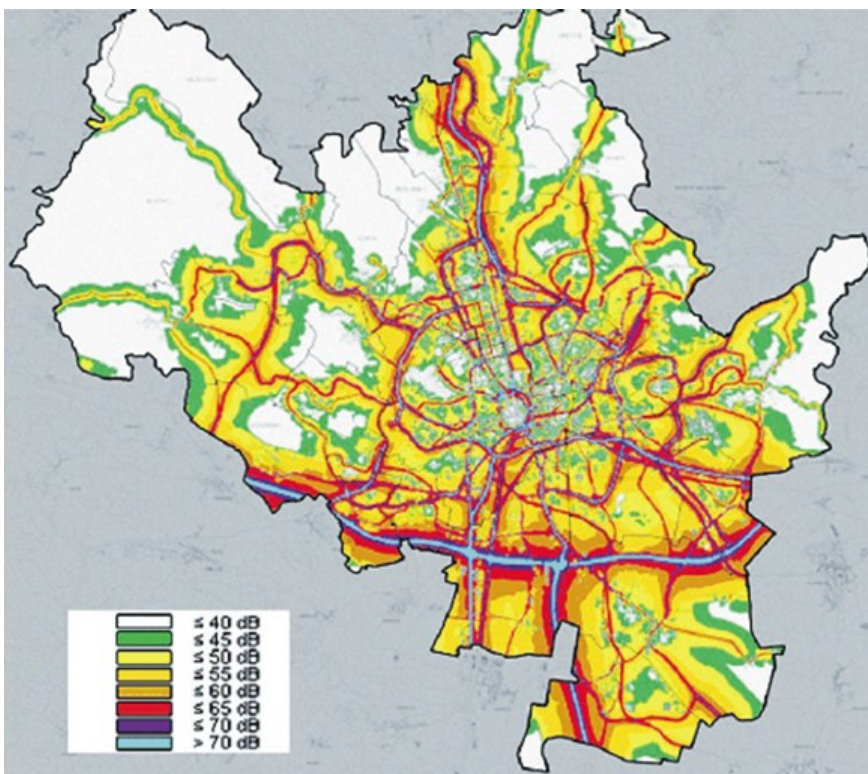
■ Informace

- Zesilující tendence faktoru
- Návaznost na informační infrastrukturu = technická základna pro difúzi inovací
- 1) Informace pro strategické řízení podniku
 - Inputové – vstupují zvenku (průzkum trhu, chování spotřebitelů, informace o konkurenci...)
 - Outputové – směřují ze subjektu ven (reklama, účast na veletrhu...)
- 2) informace vědecko-technického charakteru
 - Vynálezy
 - Inovace – zavádění nových technologií a procesů do výroby

■ Životní prostředí

- Stále větší význam faktoru
- Každá větší stavba musí projít procesem EIA (posuzování vlivů na ŽP) – zhodnocení předpokládaných vlivů záměrů na ŽP a formulace opatření ke zmírnění negativních vlivů

VLIV PRŮMYSLU NA ŽP

- Průmysl je jedním z největších znečišťovatelů ŽP
- Často spojováno s narušováním klimatického systému, vznikem skleníkových plynů, zvyšování koncentrace toxických látek, hluk, atd. (zejména v nově industrializovaných státech je devastace ŽP vysoká – např. Čína ad.)
- V energetice – zvyšující se zájem o ŽP
 - Prognózy o vyčerpání zdrojů – strukturální změny ve využívání energetických zdrojů + zpomalení růstu spotřeby energií – posilování pozice alternativních zdrojů energie – alternativní paliva, solární, větrné...elektrárny

Stupeň vlivu surovin, energie, pracovní síly a trhu na rozmístění vybraných odvětví průmyslové výroby

X je přibližně 20 % lokalizačního vlivu (váhy)

Odvětví (obory)	surovina	energie primární a sekundární zdroje	pracovní síla	trh
Těžba a úprava nerostných surovin	XXXXX	—	—	—
Zpracování ropy v rafinériích	X	—	—	XXXX
Tepelné elektrárny	—	XXX	—	XX
Vodní elektrárny	—	XXXXX	—	—
Černá metalurgie plného cyklu	X	XX	—	XX
Černá metalurgie neúplného cyklu	XX	—	X	XX
Výroba hliníku	X	XXXX	—	—
Výroba mědi	XXX	—	—	XX
Těžké strojírenství	XXX	—	X	X
Střední strojírenství	—	—	XXX	XX
Lehké strojírenství	—	—	XXX	XX
Přesné strojírenství	—	—	XXXX	X
Výroba dusíku a dusíkatých hnojiv	XX	XXX	—	—
Výroba fosforečných hnojiv	X	—	—	XXXX
Výroba draselných hnojiv	XXXXX	—	—	—
Výroba kyseliny sírové	X	—	—	XXXX
Výroba plastů	XX	XX	—	X
Výroba papíru a celulózy	XXX	X	—	X
Výroba syntetického kaučuku	XX	XX	—	X
Výroba cementu	XXXX	X	—	—
Výroba příze a tkanin	X	—	XX	XX
Výroba konfekce	—	—	XX	XXX
Výroba cukru	XXXX	—	—	X
Masný průmysl	XX	—	—	XXX
Výroba pečiva	—	—	X	XXXX